

November 2018

Friskt, fräscht, lite frost på marken och sol på himlen. Så ser denna dagen ut den 27 november när jag går *uppför* Tankebacken . När jag går hemifrån så går jag i motsatt vädersträck och får då solen rakt i planeten som man brukar uttrycka sig. Jag gick då *nerför* en backe som jag inte såg varken var den var eller var den slutade på grund av den nu så lågt stående solen. En nästankrock med mamma och barnvagn blev som tur var bara nästan. Mamman med solen i ryggen som värmd skönt kan jag tänka mig, var helt oförstående till min framfart rakt emot hennes ekipage. *Ursäkta men jag såg er inte*, hade nog inte så stor effekt för jag kunde se på hennes min att jag ”ängvälten” nästan kunde ha kraschat lilla telningen i vagnen. Kanske borde halvblinda gamla tanter hålla sig inomhus, inte bara när det är snö och halka utan även vid lågt stående sol.

Advent stundar och till helgen ska elljusstakarna som vi *nyss* har stuvat undan, upp igen. Känslan har inte riktigt infunnit sig men det hoppas jag att den gör för de som tar sig till föreningslokalen och njuter av vår trevliga tradition med adventskaffe. Vi tycker att det är viktigt att hålla på traditionerna . Har man tappat sina gamla får man skaffa sig nya, eftersom både vi, förutsättningarna och tiderna förändras.

Snart kan vi inte med sanning påstå att vi i Sverige har fyra årstider. Möjligtvis kan det upplevas i form av en pizza, Quattro stagioni (fyra årstider) eller som ljuvligt smäktande toner av Antonio Vivaldi. Allting flyter i varandra nu för tiden. Precis som Semlor och lussekatter som numer får samsas i bröddisken.

Sushi och julskinka klarar säkert också av att samsas på julbordet bland andra icke traditionella läckerheter som tång ifrån havet och selleribiffar. Begränsningarna sitter ju alltid hos en själv, sägs det. Undrar om inte de 50 platserna som var bokade till Sågbäcksgymnasiets julbord gick åt allihop? Har ni hört talas om ”*tyst reklam?*” Kent talade visserligen *om* att julbordet är fantastiskt. Men om man då samtidigt begrundade hans lystna blick, så begriper ni precis vad som menas med uttrycket. Årets sista möte var även ett budgetmöte som man enligt stadgarna är skyldig att ha. Vi har antagligen en enastående tur med våra kassörer, eftersom vi sällan, på gränsen till aldrig fått ett varnande finger varken från revisorer eller medlemmar.

Omkostnaderna för själva styrelsens verksamhet är ytterst liten. Det vi slösar lite på är ju våra medlemsmöten. Tänk vilken otrolig förmån, att för 20:- (än så länge) kunna dricka kaffe med dopp och därtill få underhållning av vad som vi tycker är riktigt bra kvalitet. Som i dag när vår underhållare var en så kallad trubadur. Vi har ju haft en hel del trubadurer och det beror väl kanske på att det av utrymmesskäl ter sig enklare än att anlita en symfoniorkester får man anta. Jo, visst var han en trubadur, men av sällan skådat slag. Jan-Olof Andersson, glöm inte det namnet. Visorna, o, ja mycket bra och självfullt framförda. Men höjdpunkten låg i det ensamma gitarrspelet.

Då drömde jag; att salen var lagd i skymning, kanske endast några fladdrande ljus på borden. Skuggan av en i mörkret knappt synlig gitarrvirtuos, vars ljuvliga toner får åhörarna att blunda och försvinna bort i ingenting till tonerna av Cavatina eller kanske Taubes Fragancia och Nocturne.

Sen vaknar vi naturligtvis upp igen till doften av kaffe, för vi skulle ju inte försvinna längre bort än att vi fortfarande befann oss i Klockargården. Det blir ju nästan som kaffe på sängen efter en god natts sömn. Dock hör jag inte till de som uppskattar kaffe på sängen. Nej, frukosten först med morgontidning (*Obs! papperstidning är det som gäller och inget annat.*) Och sen, efter avverkade morgonbestyr belönar man sig med ett antal koppar kaffe.

Det har blivit som tupparnas kamp, detta med vårt medlemsantal. Lasse Nyqvist , ansvarig för medlemsregistret och Kent är sällan överens om det korrekta antalet. Men tre nya medlemmar är helt sonika TRE och inget annat, det klarar nog ingen av dem av att bestrida. Dessutom kom ytterligare två som var här på prov för att se vad vi går för. Men dom borde vi ha som i en liten ask, kan inte tänka mig något annat. Den tidigare så lovprisade diskmaskinen var inte riktigt på humör idag. Kanske var den utarbetad efter en slitsam höst, men tempen ville inte gå upp till önskvärt antal grader. Trots upprepade försök så hände ingenting. Men när så **rätt** person kom till undsättning, så handlade det bara om att öppna ett helt annat och hemligt skåp och med några knapptryckningar programmera om ”skrället” som genast svarade på behandlingen och temperaturen steg till önskad nivå. En balja och ”disktvaga ” står jag inte främmande inför, men då hade jag väl haft jobb fram till sena aftonen. Så trots allt får man nog glädjas åt den moderna tekniken .

En hel termin (precis som i skolan) har snart passerat och ny lärdom och nya erfarenheter har vi haft möjlighet att ta till oss. Nyfikenhet är ett vackert ord så länge det inte handlar om inkräktande. Var nyfiken och du blir inte gammal bara mer erfaren. Vårt ”jullov” är sällan så långt som vi tror. Vips, så är alla helger passerade och vi är igång på nytt. Så börja redan nu och fundera på vad du ska hitta på för ”rackartyg” till våren. Till dess får jag önska alla,

God Jul
och
Gott Nytt År.